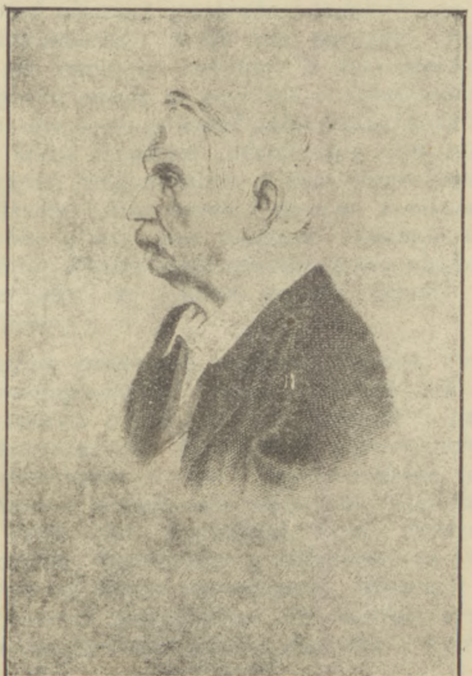
Teatr Miejski w Toruniu

SEZON III | **Program nr. 11** | ROK 1922/23

MOTTO: „Teatr, jako synteza wszystkich sztuk pięknych, przemawiająca jednocześnie do wszystkich stron, czy rodzajów wrażliwości, do uczucia, do intelektu, do całej istoty ludzkiej, wszystkimi naraz drogami, kształci i rozwija smak, przyczynia się do podniesienia kultury estetycznej społeczeństwa."

„Zenon Przesmycki (Miriam)."

Drukarnia Toruńska T. A.

Ogólna charakterystyka komedji Fredry.

Aleksander hr. Fredro jest twórcą naszej komedji, od niego dopiero rozpoczyna się nowa epoka, tak rozwoju sceny, jak i poezji dramatycznej polskiej.

Najaktualniejsze uczucie śmieszności, wyjątkowy dar spostrzegania pospolitych przywar ludzkich, trzeźwy rozsądek, ów rzadki dar sceniczny, który mu pozwalał całą duszą przenosić się w twory własnej wyobraźni, uzdolniły go na pierwszorzędnego komedjopisarza. Życie nie spaczyło tych uzdolnień. Jako samouk nie rozwinął refleksji w tej mierze, aby mógł zapuszczać głęboką sondę w psychiczne subtelności lub namiętności tragiczne, aby ogarnąć mógł pełne kolizji różnice zagadnień filozoficznych, które tragikom dostarczają żywiołu i nastroju. Burze romantyzmu, rozpanoszony w literaturze liryzm, ośliznęły się o niewzruszony jego humor, dowcip i zdrowy rozsądek. Nie łamał sobie głowy nad teorjami Lessinga ani Schlegla, szedł odosobniony, wystawiając społeczeństwu upojonemu romantyzmem zwierciadło, w którem mogło uśmiać się do woli z własnych błędów.

Dzięki trafnie obranemu wzorowi Moliera, Fredro główną uwagę w komedjopisarskiej pracy zwrócił nie na budowę i prawdopodobieństwo akcji, lecz na typowość i psychologiczną prawdę osób działających. Zdolność wrodzona uchroniła go od ślepego naśladownictwa wzoru. Ogólno-ludzkie typy jego są naznaczone piętnem narodowem, ożywione samoistnem życiem, dostrojone do tych wad i warunków, które Fredro w swojem znajdował otoczeniu. Wychodząc z założenia, że komedja winna wystawiać świat ze strony śmieszności, stworzył całą galerję postaci z przywarami spotykanemi na każdym kroku w życiu codziennem, biorąc je najczęściej z dworków i średnio zamożnej szlachty lub ze sfer mieszczańskich.

Innej tendencji prócz ośmieszenia przywar, złych nałogów, małoduszności i głupstwa, nie mają komedje Fredry, lecz za to są pełne swobody i samorodności w dowcipie, humorze i pomysłach snujących się bez przymusu, bez rzemieślniczej roboty. Wskutek tego też, żaden z naszych komedjopisarzów i humorystów nie prześcignął Fredry w komiźmie; pod tym względem autor „Zemsty" w komedji świata zająć może niepoślednie miejsce.

Nad wszystkiemi komedjami Fredry unosi się ów pogodny pobłażliwy, niezgryźliwy duch poety, pełnego zdrowia i życia, który na świat patrzy jasnem i rozsądnem okiem, nie bierze przywar za choroby nieuleczalne, śmieje się serdecznie i bez przymusu ze słabostek ludzkich, bo widzi na dnie serc najczęściej grunt nietknięty zgnilizną.

Bogactwo komicznych sytuacji, żywość, pomysłowość i dar sceniczny w ich rozwijaniu, mięszanina lekkiego i wykwintnego żartu z rubasznym, naturalnego komizmu z karykaturalnym, figlarnego uśmiechu z wydrzeźnianiem, zabawnego głupstwa z dowcipem najulotniejszym, ta prostota, ta swoboda, ten brak sztuczności, to bogactwo nieszukane, lecz wylewające się nadmiarem, od niechcenia w słowach, zdaniach, djatlogach, scenach, stanowi obok prawdy i plastyki w kreśleniu charakterów drugą główną i niespożytą zaletę komedji Fredry, w której jest on pełnym siły twórczej, pełnym pomysłowości, oryginalnym artystą.

„Dożywocie"

Komedja w 3-ch aktach wierszem Aleksandra hr. Fredry.

OSOBY:

Leon Birbancki	Stanisław Dąbrowski
Doktór Hugo	Bolesław Bolko
Orgon	Jan Guttner
Rózia, córka Orgona . . .	Marja Malanowicz
Łatka	Wacław Malinowski
Twardosz	Tadeusz Jejde
Rafał Lagena	Mieczysław Szpakiewicz
Michał Lagena	Władysław Pawłowski
Filip	Stanisław Kwaskowski.

Służba w oberży — muzykanci — żydzi.

Rzecz dzieje się w mieście.

Reżyser: Piotr Hryniewicz.

Kierownik plastyczno-dekoracyjny: Feliks Krassowski.

Nowe dekoracje projektu Feliksa Krassowskiego.

Własna orkiestra teatru pod batutą Marcelego Popławskiego wykona w przerwach:

1. Polonez A-dur . . . Fr. Chopin
2. Taniec góralski . . . St. Moniuszko
3. Mazur z opery „Halka" . St. Moniuszko.

Początek punktualnie o godzinie 7^{30} wieczorem.

Repertuar na stronie odwrotnej!

„Dożywocie"

Komedja w 3-ch aktach wierszem Aleksandra hr. Fredry.

OSOBY:

Leon Birbancki	Stanisław Dąbrowski
Doktór Hugo	Bolesław Bolko
Orgon	Jan Guttner
Rózia, córka Orgona . . .	Marja Malanowicz
Łatka	Wacław Malinowski
Twardosz	Tadeusz Jejde
Rafał Lagena	Mieczysław Szpakiewicz
Michał Lagena	Władysław Pawłowski
Filip	Stanisław Kwaskowski.

Służba w oberży — muzykanci — żydzi.

Rzecz dzieje się w mieście.

Reżyser: Piotr Hryniewicz.
Kierownik plastyczno-dekoracyjny: Feliks Krassowski.

Nowe dekoracje projektu Feliksa Krassowskiego.

Własna orkiestra teatru pod batutą Marcelego Popławskiego wykona w przerwach:

1. Polonez A-dur . . . Fr. Chopin
2. Taniec góralski . . . St. Moniuszko
3. Mazur z opery „Halka" . St. Moniuszko.

Początek punktualnie o godzinie 7[30] wieczorem.

Repertuar na stronie odwrotnej!

Repertuar:

„W małym domku"

Dramat w 3-ch aktach Tadeusza Rittnera.

„Cyd"

Tragedja w 5-ciu aktach P. Corneille'a w tłomaczeniu Stanisława Wyspiańskiego.

„Ułani Księcia Józefa"

Krotochwila w 4-ch aktach ze śpiewami i tańcami z czasów Księstwa Warszawskiego przez Mazura.

Rozkład Jazdy Kolejowej ważny od dnia 1-go grudnia 1922 r.

Odjazd z Torunia:

(O = osobowe. P = pospieszne. M = motorowe)

Warszawa	O 0^{02}	P 2^{24}	P 3^{02}	O 5^{45}	O 8^{45} do Kutna	P 12^{54}	O 14^{15}			
Poznań	O 0^{23}	O 4^{10} Tor.-Inowr.	P 4^{55}	O 8^{10}	O 16^{30} Tor.-Inowr.	O 18^{45}				
Bydgoszcz	O 0^{25}	M 6^{17} do Cierpic w dn. szkol.	P 4^{08}	O 8^{40}	M 12^{40}	O 14^{28}	P 15^{19}	O 18^{15}	M 22^{40}	P 23^{21}
Grudziądz	O 0^{20}	O 5^{15}	O 12^{10}	M 14^{35}	O 16^{00}					
Jabłonowo	O 0^{10}	P 4^{44}	O 8^{20}	O 14^{25}	O 19^{00}					

Odjazd Toruń-Mokre: Unisław 15^{15} | Lubicz 5^{31} | 14^{15} | Czarnowo 15^{40}

Przyjazd do Torunia:

Warszawa	P 3^{53}	P 4^{40}	O 7^{10}	O 14^{10}	P 15^{09}	O 20^{00}	O 23^{59}			
Poznań	O 2^{58}	O 3^{25} z Inowr.	O 11^{10}	O 15^{33} z Inowr.	O 23^{40}	P 2^{46}				
Bydgoszcz	P 2^{14}	P 4^{34}	O 5^{35}	M 7^{26} z Cierpic w dni szkol.	O 8^{05}	M 9^{11}	P 12^{44}	O 14^{05}	M 15^{41}	O 20^{56}
Grudziądz	O 7^{25}	O 11^{18}	M 17^{01}	O 18^{00}	O 22^{35}					
Jabłonowo	O 7^{53}	O 13^{31}	O 17^{49}	P 23^{11}	O 23^{54}					

Przyjazd Toruń-Mokre: Unisław 7^{26} | Lubicz 7^{31} | 17^{41} | Czarnowo 7^{34}

Toruń dworzec gł. — Toruń miasto — Toruń-Mokre i z powrotem:

1^{35}	2^{53}	4^{23}	7^{35}	9^{12}	12^{20}	12^{50}	15^{20}	21^{05}	22^{15}	odj.	Toruń dworzec gł.	przyj.	2^{11}	3^{51}	5^{34}	8^{16}	9^{30}	12^{33}	14^{01}	15^{59}	21^{33}	22^{51}
1^{41}	2^{59}	4^{29}	7^{41}	9^{18}	12^{25}	12^{56}	15^{26}	21^{11}	22^{21}	↓	Toruń miasto	↑	2^{06}	3^{46}	5^{26}	8^{11}	9^{25}	12^{28}	13^{56}	15^{54}	21^{28}	22^{54}
1^{54}	3^{04}	4^{34}	7^{46}			13^{01}	15^{31}	21^{16}	22^{26}	przyj.	Toruń-Mokre	odj.	2^{00}	3^{40}	5^{20}	8^{05}			13^{50}	15^{48}	21^{22}	22^{48}